

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personsskatteloven).

(Fremsat 5/12 85. Første behandling 13/12 85. Betænkning 20/2 86).

Der var stillet 13 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Under denne sag kan også de under punkterne 6-12 på dagsordenen opførte sager omtales. Jeg skal efter ønske fastsætte en taletid på 15 minutter for ordførerne i første omgang under behandlingen af nærværende sag.

Forhandling

Lykketoft (S):

Det er naturligvis en vigtig milepæl i arbejdet med skattereformen, at vi nu har fået

skrevet betænkning over de vigtigste af lovforslagene.

I den forbindelse er det væsentligt at fastslå, at den skattereform, vi taler om, løser en række problemer, som de, der har lod og del i den, har sat sig for at løse, men at den ikke løser alverdens andre problemer samtidig. Også efter gennemførelsen af de love, der her er til anden behandling, vil der være vigtige skattepolitiske problemer til diskussion.

Det kan dreje sig om, hvilke fradrag virksomhederne skal have, f.eks. varelager nedskrivning og investeringsfondshenlæggelser, og det kan dreje sig om, hvorvidt den ubegrænsede skattefrihed for almindelige aktionærers fortjenester efter 3 år skal være, som den hidtil har været. Disse problemer vil vi kunne drøfte i folketinget uden bindinger til nogen side, når vi har afsluttet behandlingen af selve reformkomplekset.

I diskussionen om skattereformen har der i øvrigt også været fremført en del irrelevante og uberettiget kritik, og jeg skal kort beskæftige mig med de væsentligste debatpunkter.

For det første er der nogle, der har hævdet, at fordelingsvirkningerne ikke er gode nok. Derfor skal det fastslås, at skattereformen betyder, at fradragshamstreere med høje indkomster kommer til at betale mere, at selskabernes ejere via højere selskabsskat betaler mere, at fonde og foreninger bidrager mere til fællesskabet, og at de, der har spekuleret imod det nuværende system, får taget luften ud af de fleste af de hidtil kendte skattepekulationsarrangementer. Det giver et betragteligt beløb til at lette andre steder, og det er ganske særligt børnefamilierne, der får lettelse, i alt 3,6 mia kr.

Med det ændringsforslag, der er stillet til lovforslag nr. L 106 om et højere personfradrag til de unge under 18 år, end det oprindeligt var foreslået, er det samtidig sikret, at der ikke er nogen børnefamilie, der kan blive taber ved skattereformen, medmindre der er tale om meget store fradrag og meget høje indkomster og dermed tab af helt andre grunde. Men det store flertal af børnefamilier vil være vindere, og endda i væsentligt omfang vindere, ved det, vi her tager os for.

En anden indvending mod reformen har været, at fordelingen måske nok i almindelighed kunne være meget god, når det gjaldt dette, at der fra folk med store fradrag blev flyttet nogle forbrugsmuligheder over til dem